

Աննա Սարգսյան

Ծանուցում

Բարությունն ունի իր ճանապարհը.
անտեսանելի, բայց ուրվագծված
լուսն մի կայծ,
որ հոգու խորքից ուղարկում է հայց,
եւ ողեկցում այն ընդունողին՝
որպես մի փարոս, որպես հոգու հաց:
Հավերժության տեսիլք է կերտում,
դառնում է լեզուն ողջ տիեզերքի,
հավաքագրում է անբիծ հոգիներ,
որ այդ հոծ ուժով խավարը հերքի:
Նա՛ գիտակցության լաբիրինթոսում
կանթեղ մոլորված,
դուք՝ խավարասեր դարձած բացիլներ՝
ամբողջ եք շարել այնտեղ,
ուր պիտի ճրագներ վառել,
ուր պիտի ցուլան բարության շողեր...
Դադարեք որսը.
խավարում՝ դուք եք այդ որսի դերում:
Լույսն ուղարկել է ձեզ եւս մի հայց,
միզուցե՛ վերջին...
Ընդունեք հայցը...

18.01.2025

Դիլիջան